

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/56/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217010531
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2217010531.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného V. Q., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, prejednal sťažnosť okresného prokurátora Dunajská Streda proti uzneseniu Okresného súdu v Dunajskej Strede sp. zn. 1T/137/2017, na neverejnom zasadnutí dňa 25.05.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 282 odsek 1 Trestného poriadku z dôvodov § 216 odsek 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku trestné stíhanie proti obžalovanému V. Q., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 21. septembra 2016 v čase o 09.23 hodine v obci Lehnice, okres Dunajská Streda viedol osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Passat, čiernej metalízy, evidenčného čísla TT483GA, kedy počas cúvania z miesta ležiaceho mimo cesty na ceste 11/572 oproti rodinnému domu č. 111 na ulici Hlavnej na priechode pre chodcov zachytil zadnou časťou vozidla chodkyňu W. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom C., F. C. č. X, okres Dunajská Streda, ktorá sedela v invalidnom vozíku, ako aj chodkyňu Mgr. V. L., nar. X.X.XXXX, trvalo bytom C., L. C. č. XXX, okres Dunajská Streda, ktorá tlačila uvedený invalidný vozík cez riadne vyznačený priechod pre chodcov, čím porušil § 22 ods. 2 zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, pričom v dôsledku kolízie Mgr. V. L. a W. Y. spadli na vozovku, v dôsledku čoho Mgr. V. L. utrpela odreninu a malý hematóm na pravom lakti, vyžadujúce si jednorazové ošetrenie a W. Y. utrpela otras mozgu, tržno-zmliaždenú ranu na pravej temenno-spánkovej oblasti hlavy, menšiu zlomeninu pravej temennej kosti bez poranenia vnútrolebečných štruktúr, rozsiahlu podliatinu kože v oblasti hornej až prednej plochy pravého pleca a zlomeninu koncovkej časti pravej kľúčnej kosti, v dôsledku ktorých bola od 21.9.2016 od 11.34 hod. do 23.9.2016 do 08.23 hod. hospitalizovaná v Nemocnici s poliklinikou v Dunajskej Strede a ktorých liečba spojená so sťažením obvyklého spôsobu života by bola trvala do 21.10.2016, avšak po prepustení z nemocnice dňa XX.X.XXXX v čase o 20.46 hod. doma na adrese C., F. C. č. X, okres Dunajská Streda zomrela, pričom bezprostrednou príčinou jej smrti bolo zlyhanie činnosti srdca pri dlhodobom závažnom chorobnom poškodení srdcovo-cievneho systému,

podmienečne zastavuje.

Podľa § 216 odsek 2 Trestného poriadku určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 196 spisu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a ľutuje svoje konanie. Taktiež kladne zodpovedal na položené otázky v zmysle § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku, ktoré po súhlasnom stanovisku prokurátora a poškodenej prijal a vyhlásil, že vo veci sa dokazovanie nevykoná v rozsahu v akom obžalovaný spáchanie skutku priznal a vykonal dokazovanie podľa § 269 Trestného poriadku oboznámením registra trestov, relácií na obžalovaného ako aj evidenčnej karty vodiča.

Okresný súd konštatoval, že obžalovaný podľa odpisu registra trestov č.l. 139, doteraz súdne trestaný nebol, v evidencii priestupkov má iba jeden záznam z roku 2014 za porušenie pravidiel cestnej premávky, ktorý záznam je evidovaný aj v evidenčnej karte vodiča, z čoho vyplýva, že vzhľadom na vek obžalovaného, že v jeho osobe ide o disciplinovaného vodiča, ktorý v podstate celý život dodržiaval pravidlá cestnej premávky až na ten ojedinelý prípad z roku 2014, čo je však zanedbateľné ak zoberie do úvahy, že vodičské oprávnenie obžalovaný vlastní od roku 1976.

S poukazom na osobu páchatela, jeho priznanie sa, účinnú ľútosť, bezúhonnosť, ale aj tú okolnosť, že súhlasil s podmieneným zastavením trestného stíhania a nahradil škodu, ktorá bola jeho činom spôsobená dospel k záveru, že samotné prejednanie veci na hlavnom pojednávaní dostatočným spôsobom vplýva na nápravu obžalovaného a prihliadajúc na jeho doterajší život, okolnosti prípadu a dospel k záveru, že takého rozhodnutie možno považovať za dostačujúce na jeho prevýchovu, keďže obžalovaný vyhlásil, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a zrozumiteľne a nie je potrebné, aby bolo na obžalovaného vplývajúce uložením iného trestu.

Súd I. stupňa trestné stíhanie proti obžalovanému podmiennečne zastavil a určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Zároveň bol obžalovaný upozornený v zmysle § 217 odsek 1 Trestného poriadku, že ak v priebehu skúšobnej doby povedie riadny život, súd môže vysloviť, že sa osvedčil alebo inak rozhodne a to aj počas skúšobnej doby, že sa v trestnom stíhaní pokračuje.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, ihneď po vyhlásení na hlavnom pojednávaní č.l. 194 spisu, zahlásil sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede.

Obžalovaný prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Prokurátor okresnej prokuratúry zahlásenú sťažnosť odôvodnil v rozsahu č.l. 199 až 201 spisu, keď v úvode zhrnul priebeh konania vo veci na Okresnom súde v Dunajskej Strede, zároveň poukázal na jednotlivé ustanovenia o podmiennečnom zastavení trestného stíhania. Zároveň sa vyjadril k jednotlivým podmienkam k tomu, aby mohlo byť trestné konanie podmiennečne zastavené.

K veci uviedol, že po náležitých poučeníach obžalovaný V. Q. už v prípravnom konaní vyjadril súhlas k podmiennečnému zastaveniu trestného stíhania podľa § 216 Trestného poriadku, teda podmienka súhlasu obžalovaného s týmto postupom bola splnená už v prípravnom konaní. Výpoveď obžalovaného z prípravného konania nemožno hodnotiť tak, že by bol obžalovaný vyhlásil, že spáchal skutok za ktorý je stíhaný. Na hlavnom pojednávaní však obžalovaný podľa § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a svoje konanie oľutoval, teda podmienka uvedená v § 216 odsek 1 písm. a/ Trestného poriadku na podmiennečné zastavenie trestného stíhania bola naplnená na hlavnom pojednávaní.

Taktiež bola splnená podmienka na podmiennečné zastavenie v zmysle ustanovenia § 216 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku. Obžalovaný totiž ešte v deň spáchania skutku riadne nahlásil vznik dopravnej nehody svojej zákonnej poisťovni a určil sa za vinníka, urobil teda iné opatrenia na náhradu škody a povinnosť nahradiť škodu a prešla na jeho zákonnú poisťovňu.

Nebola však splnená podmienka uvedená v § 216 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku podľa ktorého podmiennečné zastavenie trestného stíhania prichádza do úvahy len v prípadoch ak vzhľadom na osobu obžalovaného s prihliadnutím na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu možno takéto rozhodnutie považovať za dostačujúce. Je sice pravda, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, avšak toto

je potrebné vnímať len ako jedno z viacerých kritérií komplexného hodnotenia jeho predchádzajúceho života.

U obžalovaného sa jedná o trestný čin na úseku cestnej premávky - pri riadení motorového vozidla spôsobil ublíženie na zdraví inej osobe a pritom porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa § 22 odsek 2 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Keďže sa jedná o trestný čin súvisiaci s vedením motorového vozidla, je potrebné splnenie podmienok na postup podľa § 282 odsek 1 Trestného poriadku, nevyhodnocovať len výhradne s poukázaním na trestnú minulosť obžalovaného ale aj na jeho celkové správanie v súvislosti s činnosťou pri ktorej trestný čin spáchal. V tomto prípade sa jedná o vedenie motorového vozidla.

Z evidenčnej karty priestupkov obžalovaného vyplýva, že doposiaľ bol 1-krát priestupkovo prejednávaný a to za priestupok na úseku cestnej premávky súvisiaci s vedením motorového vozidla. Konkrétne sa jednalo o priestupkové konanie v roku 2014 za porušenie povinnosti podľa § 16 odsek 4 zák. č. 8/2009 Z. z., teda o nedodržanie povolenej rýchlosti, za ktorý mu bola uložená pokuta v sume 20 Eur. Nemožno sa teda stotožniť s konštatovaním súdu, že sa v osobe obžalovaného jedná o disciplinovaného vodiča. Prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti je závažným porušením povinnosti vodiča, pri ktorom môže potenciálne dôjsť k ohrozeniu života a zdravia iných osôb. Pri spáchaní žalovaného skutku taktiež porušil dôležitú povinnosť vodiča, konkrétne pri cúvaní ohrozil ostatných účastníkov cestnej premávky, pričom jednej osobe spôsobil ujmu na zdraví.

Vzhľadom na k uvedenému konštatuje, že obžalovaný v žiadnom prípade nie je osobou, voči ktorej by s prihliadnutím na jeho doterajší život alebo na okolnosti prípadu bolo možné postupovať v zmysle ustanovenia § 216 Trestného poriadku.

V závere navrhol, aby krajský súd uznesenie Okresného súdu v Dunajskej Strede sp. zn. 1T/137/2017 zo dňa 07.02.2018 podľa § 194 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušil z dôvodu porušenia ustanovenia § 282, § 216 Trestného poriadku a § 34 Trestného zákona a uložil orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodoval.

Obžalovaný sa prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril k sťažnosti Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede v rozsahu č.l. 202-203 keď uviedol : okresná prokuratúra ako dôvod sťažnosti uviedla len to, že som 1-krát od obdržania vodičského oprávnenia od roku 1996 porušil cestné predpisy. Za to mu bola v blokovom konaní uložená pokuta vo výške 20 Eur. Pokuta vo výške 20 Eur bola uložená primerane v najnižšej výške vzhľadom na závažnosť skutku. Uvedená pokuta bola najnižšia možná, ktorú príslušník PZ mohol uložiť. Z toho vyplýva, že závažnosť priestupku bola nepatrná prekročenia rýchlosti do 10 km/hod., pričom som nespôsobil žiadnu škodu na majetku, žiadne zranenie inej osoby, nejazdil som pod vplyvom alkoholu, preto nie je opodstatnené tvrdenie prokurátora, že nespĺňam náležitosti podmienenečného zastavenia trestného stíhania podľa § 216 odsek 1 Trestného poriadku. Vodičské oprávnenie drží od roku 1976.

Žiadal, aby pri ukladaní trestu bola braná do úvahy potreba jeho rodiny a neukladala mu trest, ktorý by mohol závažným spôsobom postihnúť najmä jeho dcéru a celú rodinu, ktorá je odkázaná na prepravu s motorovým vozidlom. Poukázal na ustanovenie § 34 odsek 3 Trestného zákona, kedy trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený, čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Nakoľko jeho rodina je na jeho vedenie vozidla odkázaná žiadal, aby mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, takýto trest by najviac utrpela jeho rodina, dcéra, ktorá je ťažko chorá a odkázaná na opateru.

Rozhodnutie okresného súdu považuje za správne a v súlade s ustanovením zákona. Súd riadne preveril, zistil skutkový stav veci, vysporiadal sa s ním, po zistení skutočností dospel k správne posúdeniu rozhodnutiu vo veci, bral do úvahy jeho charakterové vlastnosti a správne usúdil, že samotné prejednanie trestnej veci je pre neho dostačujúci vzhľadom na jeho doterajší život a okolnosti prípadu. Požiadal, aby sťažnostný súd zamietol sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú podľa § 193 odsek 1 Trestného poriadku.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu

predchádzalo a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré mohli spôsobiť jeho nesprávnosť. Následne zistil, že sťažnosť okresného prokurátora bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom avšak nie je dôvodná.

Sťažnostný senát krajského súdu zhodne ako súd I. stupňa zistil, že

- prokurátor Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede podal dňa 20.11.2017 obžalobu na V. Q. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na skutkovom základe, že

dňa 21. septembra 2016 v čase o 09.23 hodine v obci Lehnice, okres Dunajská Streda viedol osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Passat, čiernej metalízy, evidenčného čísla TT483GA, kedy počas cúvania z miesta ležiaceho mimo cesty na ceste 11/572 oproti rodinnému domu č. 111 na ulici Hlavnej na priechode pre chodcov zachytil zadnou časťou vozidla chodkyňu W. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom C., F. C. č. X, okres Dunajská Streda, ktorá sedela v invalidnom vozíku, ako aj chodkyňu Mgr. V. L., nar. X.X.XXXX, trvalo bytom C., L. C. č. XXX, okres Dunajská Streda, ktorá tlačila uvedený invalidný vozík cez riadne vyznačený priechod pre chodcov, čím porušil § 22 ods. 2 zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, pričom v dôsledku kolízie Mgr. V. L. a W. Y. spadli na vozovku, v dôsledku čoho Mgr. V. L. utrpela odreninu a malý hematóm na pravom lakti, vyžadujúce si jednorazové ošetrenie a W. Y. utrpela otras mozgu, tržno-zmliaždenú ranu na pravej temenno-spánkovej oblasti hlavy, menšiu zlomeninu pravej temennej kosti bez poranenia vnútrolebečných štruktúr, rozsiahlu podliatinu kože v oblasti hornej až prednej plochy pravého pleca a zlomeninu koncovkej časti pravej kľúčnej kosti, v dôsledku ktorých bola od 21.9.2016 od 11.34 hod. do 23.9.2016 do 08.23 hod. hospitalizovaná v Nemocnici s poliklinikou v Dunajskej Strede a ktorých liečba spojená so sťažením obvyklého spôsobu života by bola trvala do 21.10.2016, avšak po prepustení z nemocnice dňa XX.X.XXXX v čase o 20.46 hod. doma na adrese C., F. C. č. X, okres Dunajská Streda zomrela, pričom bezprostrednou príčinou jej smrti bolo zlyhanie činnosti srdca pri dlhodobom závažnom chorobnom poškodení srdcovo-cievneho systému.

- na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.02.2018 obžalovaný v zmysle § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný a ľutuje svojho konania. Zároveň postupom podľa § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku, zodpovedá kladne na položené otázky. Po vyjadrení prokurátora aj poškodeného okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku.

- z registra trestov bolo zistené, že obžalovaný nemá záznam v registri trestov.

- z evidenčnej karty vodiča obžalovaného bolo zistené, že je držiteľom vodičského oprávnenia od 31.01.1976, z evidencie priestupkov vyplýva, že má 1 záznam a to uloženie pokuty vo výške 20 Eur zo dňa 06.10.2014 a to podľa § 16 odsek 4 zák. č. 8/2009 Z. z. za porušenie pravidiel cestnej premávky.

- zo záznamu o dopravnej nehode vyplýva, že zadržaný vodičský preukaz obžalovanému nebol.

- obžalovaný urobil oznámenie škodovej udalosti poisťovní č.l. 180 spisu.

- z rozhodnutia Mesta Trnava č.l. 177-178 vyplýva, že T. Q. je odkázaná na opatrovateľskú službu 6 stupňa odkázanosti,

- z potvrdenia sociálnej poisťovni č.l. 176 vyplýva, že zdravotný stav posudzovaný posudkovým lekárom Ing. T. Q. uvádza, že je invalidná s mierom poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 90 %.

V prvom rade krajský súd ako súd nadriadený konštatuje, že okresný súd po podaní obžaloby postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, keď procesne bezchybným spôsobom na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, ktorý v zmysle § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe okresnej prokuratúry a oboznámení listinných dôkazov dospel k správneému záveru, že sú splnené podmienky na to, aby trestné stíhanie vedené proti obžalovanému V. Q. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona bolo

podmienečne zastavené, pričom v súlade so zákonom určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

V odôvodnení svojho uznesenia okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku dostatočne a jasne a presvedčivo odôvodnil na základe akých právnych úvah dospel k záveru, že sú splnené podmienky na to, aby postupom podľa § 282 odsek 1 Trestného poriadku z dôvodov uvedených v § 216 odsek 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku podmienečne zastavil trestné stíhanie obžalovaného V. Q. a zároveň podľa § 216 odsek 2 Trestného poriadku určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Podľa § 216 odsek 1 Trestného poriadku, v konaní o prečine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje 5 rokov, môže prokurátor so súhlasom obvineného po vznesení obvinenia do podania obžaloby na návrh policajta alebo aj bez návrhu, podmienečne zastaviť trestné stíhanie ak

a/ vyhlási, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a zrozumiteľne,

b/ nahradil škodu, ak bola činom spôsobená, alebo s poškodeným o jej náhrade uzavrel dohodu alebo urobil iné potrebné opatrenia na jej náhradu,

c/ vzhľadom na osobu obvineného, s prihliadnutím na jeho doterajší život a na okolnosti prípadu, možno takéto rozhodnutie považovať za dostačujúce.

Podľa § 216 odsek 2 Trestného poriadku, v uznesení o podmienečnom zastavení trestného stíhania sa určí obvinenému skúšobná doba na 1 rok až 5 rokov. Skúšobná doba sa začína právoplatnosťou uznesenia o podmienečnom zastavení trestného stíhania.

K splneniu podmienok pre podmienečné zastavenie sťažnostný súd konštatuje, že obžalovaný počas prípravného konania dal súhlas na podmienečné zastavenie trestného stíhania, obžalovaný je stíhaný pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Podľa § 158 Trestného zákona, ktorý z nedbanlivosti ublíži na zdraví tým, že poruší dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie alebo uloženu mu podľa zákona potrestá sa trestom odňatia slobody až na jeden rok.

Teda v konaní obžalovaného ide o prečin s trestnou sadzbou do jedného roka.

Z potvrdenia poisťovne Kooperatíva (č.l. 180 spisu) vyplýva, že obžalovaný urobil oznámenie o škodovej udalosti poisťovním. Teda urobil iné opatrenia na uhradenie škody.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného je potrebné poukázať, že v registri trestov nemá žiadny záznam v registri priestupkov má 1 záznam z roku 2014 na úseku dopravy, z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že je držiteľom vodičského oprávnenia od roku 1976. Takisto je potrebné skonštatovať, že ku skutku pre ktorý bola podaná obžaloba prišlo 21.09.2016.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Vzhľadom na osobu páchatel'a s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života (kladné hodnotenie z miesta bydliska, doposiaľ súdne netrestaný) okolnosti prípadu, možno dôvodne takéto rozhodnutie teda prejednanie veci pred súdom a následne jeho podmienečné zastavenie s uložením skúšobnej doby v trvaní 2 rokov považovať za dostačujúce.

Trest, ktorý súd ukladá páchatelovi trestného činu je sankcia smerovaná výlučne voči páchatelovi a mal by byť uložený tak, aby mal čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V danom prípade uloženie trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá obžalovanému by malo nepriaznivý vplyv najmä na rodinu obžalovaného a to jeho manželku, ktorá je i podľa správy sociálnej poisťovne odkázaná na pomoc inej osoby a obžalovaný zabezpečuje jej prepravu na lekárske vyšetrenia ale aj iné činnosti spojené s bežným životom.

Obžalovaný je držiteľom vodičského oprávnenia od roku 1976, doposiaľ mu nebol uložený trest zákazu činnosti či už správnym orgánom alebo súdom, pri dopravnej nehode mu nebol zadržaný vodičský preukaz, od spáchania skutku uplynula 20 mesiacov počas ktorých riadil motorové vozidlo. Vzhľadom k uvedenému je sťažnostný súd zhodne ako súd I. stupňa toho názoru, že uloženie trestu zákazu činnosti by nesplnilo svoj prevýchovný účel a mal by povahu len represívneho trestu.

Samotné prejednanie veci pred súdom s uložením skúšobnej doby v trvaní 2 rokov, počas ktorej bude obžalovaný povinný viesť riadny život, považuje sťažnostný súd z pohľadu individuálnej ako aj generálnej prevencie za dostatočný.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam sťažnostný súd podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.